

Chương 562: Nghi Vấn?

(Số từ: 3568)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:33 AM 21/09/2023

Các pháp sư, về bản chất, là những người thông minh.

Không, chính xác hơn, chính những thiên tài mới trở thành Pháp sư.

Tuy nhiên, thật thú vị khi tất cả họ đều có những thói quen giống nhau.

Họ thể hiện sự ám ảnh về mã hóa và bảo mật, lo sợ rằng nghiên cứu của họ có thể bị đánh cắp. Có lẽ bởi vì những sự cố như vậy là khá phổ biến.

Đương nhiên, những nơi mà các Pháp sư tiến hành thí nghiệm và nghiên cứu của họ được bảo vệ nghiêm ngặt, và có rất nhiều trong số họ nên sẽ mất một khoảng thời gian đáng kể để đột nhập vào từng nơi.

Tranh luận liệu tôi có nên triệu tập Kono Lint hay không, cuối cùng tôi quay trở lại đơn vị đồn trú của Royal Class.

Cuối cùng, lang thang khắp nơi để cố nhặt thứ gì đó là điều tốt nhất tôi có thể làm.

Kết quả là, giống như ngày hôm trước, tôi không thể không chạm trán với nhiều người từ Royal Class.

"Hả? Mi về rồi, nãy giờ mi đi đâu vậy?"

Adelia, tay ôm một bọc gì đó, trông như muốn vỗ về tôi nhưng không thể vì hai tay cô ấy đầy ắp. Thay vào đó, cô lê chân.

Mặc dù là nhà phát triển cốt lõi của Titan, chắc chắn sẽ đóng một vai trò quan trọng trong cuộc chiến này, cô vẫn tỏ ra vụng về.

Trong suốt mùa đông, Adelia có thể sẽ bận rộn với việc bảo trì và cải tiến Titan không một giây nghỉ ngơi.

Trớ trêu thay, những người như Adelia dường như bận rộn hơn trong những ngày nghỉ ngơi này.

Adelia có tài năng [Ma Pháp Triệu Hồi], nhưng trên thực tế, cô ấy được coi là lực lượng phi chiến đấu. Áp dụng [Chế tạo Ma thuật] tỏ ra hữu ích hơn trong trận chiến, với thực tế hiện tại.

Cuối cùng, với cả hai tay đầy ắp, Adelia liếc nhìn tôi với vẻ hối lỗi và rời khỏi khu vực đồn trú của Royal Class.

Không ích gì khi đi theo Adelia, vì công việc của cô ấy trong suốt mùa đông sẽ liên quan đến Titan.

Khi đi quanh các lều, tôi cố gắng tập trung vào bất kỳ âm thanh nào phát ra từ bên trong.

"Ludwig, ngay cả ở thủ đô, cậu vẫn có thể làm được."

Từ một căn lều, tôi nghe thấy giọng nói của Ông Mustrang, người mà tôi đã lâu không gặp.

Nó có thể là một tư vấn?

Tôi ngồi gần lều và tập trung vào những giọng nói.

"Cậu có kinh nghiệm chiến đấu với quái vật, vì vậy cậu có thể làm việc như một người hướng dẫn tại một trung tâm huấn luyện tuyển dụng, hoặc thậm chí dạy [Tăng cường sức mạnh ma thuật] cho những người sử dụng Moonshine. Cả hai việc này đều có ý nghĩa, không, những nhiệm vụ rất quan trọng. Cậu biết điều đó, phải không?"

"Vâng..."

Hôm qua, Cliffmann đã nghiêm khắc bảo Ludwig về hàng hậu phương. Cliffman không muốn anh ấy hành động như một người chết và phá hỏng bầu không khí.

Nhưng đó là vì Cliffmann không muốn Ludwig chết. Anh biết Ludwig là một người bướng bỉnh, và nếu anh thực sự quan tâm đến người khác, anh sẽ biến mất khỏi tầm mắt của họ.

Tuy nhiên, giáo viên Mustrang thì khác.

"Tham gia vào trận chiến và tiêu diệt quái vật không phải là công việc có ý nghĩa duy nhất trong một cuộc chiến. Các quân đốc, người hướng dẫn, nhân viên tuyển dụng—tất cả những nỗ lực và hỗ trợ của họ giúp Lực lượng Đồng minh có thể di chuyển như họ vẫn làm. Ai có thể nghĩ rằng công việc của họ là không quan trọng?"

"Vâng, nó quan trọng. Tất nhiên... tôi không bỏ qua hay nghĩ rằng chúng không cần thiết..."

Giáo viên Mustrang dường như đang cố gắng an ủi Ludwig và thuyết phục anh rằng có rất nhiều việc phải làm ở hậu phương, và rằng những nhiệm vụ đó không hề nhẹ nhàng hơn những gì đang diễn ra trên chiến trường.

Ludwig không phải là không có lựa chọn để đóng góp.

"Vâng, điều đó quan trọng. Tất nhiên... Tôi không có ý bỏ qua những người đó hoặc nghĩ rằng họ không cần thiết..."

Có vẻ như ông ta đang cố thuyết phục Ludwig bằng những lời tử tế, rằng có rất nhiều việc anh ta có thể làm từ hậu phương, và rằng nhiệm vụ của họ không hề nhẹ hơn so với trên chiến trường.

Ludwig không phải là không có khả năng.

Như giáo viên Mustrang đã nói, Ludwig có nhiều kinh nghiệm chiến đấu với quái vật. Không chỉ trong cuộc chiến

này, mà kể từ Sự cố Cánh cổng, Ludwig đã sống sót sau gần ba năm chiến đấu với quái vật.

Cuối cùng, anh ta không thể được gọi là gì khác ngoài một cựu chiến binh.

Quái vật không thể đoán trước được, nhưng Ludwig đã nhìn thấy điều đó hết lần này đến lần khác, vì vậy anh ấy có thể dạy nó cho những tân binh và những người chưa quen với việc chiến đấu với quái vật.

Ludwig có thể là một người hướng dẫn, dạy [Tăng cường sức mạnh ma thuật], và thậm chí tham gia Đội cận vệ Hoàng gia.

Trong khu dân cư tị nạn rộng lớn, chỉ cần một con quái vật nhỏ xuất hiện cũng có thể dẫn đến một cuộc thảm sát.

Ludwig, bị mất một cánh tay, có thể có vai trò hạn chế trong lực lượng liên minh đối mặt với hàng trăm, hàng ngàn, thậm chí hàng triệu con quái vật mạnh mẽ, nhưng ở hậu phương, anh ta có thể nghiền nát những con quái vật tầm thường đó bằng tay không.

"Trở về Thủ đô Đế quốc, có rất nhiều việc cậu có thể làm ở đó."

Mặc dù anh không thể nhìn thấy biểu cảm của Ông Mustrang và Ludwig, nhưng có thể cảm nhận được sự tuyệt vọng trong sự im lặng của Ludwig.

Nỗi buồn và cảm giác tội lỗi khi không thể chiến đấu được nữa và khiến tinh thần của mọi người giảm xuống vì sự hiện diện của anh ta.

Không thể không nghĩ rằng điều đó thật tàn nhẫn.

Cuối cùng, Ludwig bị mất cánh tay và Delphine chết.

Nhưng sự thật là họ đã cứu được Scarlett.

Mọi người đều biết điều đó nhưng lại muốn Ludwig được sống nên đã tìm mọi cách để ép anh trở về.

Tôi không biết điều gì là đúng.

Liệu có đúng không khi để anh ta tiếp tục chiến đấu, ngay cả khi anh ta phải mạo hiểm cái chết.

Hoặc nếu cưỡng bức đưa Ludwig về hậu phương, coi anh ấy như gánh nặng thì đúng hơn.

"Ludwig, không cần phải vội vàng quyết định. Lực lượng Đồng minh sẽ ở lại Serandia một thời gian. Quay trở lại Thủ đô Đế quốc để bình tĩnh lại và suy nghĩ chậm rãi có thể là một ý kiến hay."

Bảo anh ấy đừng quyết định ngay mà hãy dành thời gian suy nghĩ.

"...Tôi sẽ nghĩ về nó."

Ludwig muốn ở lại chiến trường, nhưng không ai khác mong muốn điều đó.

Những lời cay nghiệt của Cliffman và sự thuyết phục của ông Mustrang.

Tôi quan sát từ xa khi Ludwig rời khỏi lều của ông Mustrang với vẻ mặt dụi dàng.

Điều gì sẽ xảy ra với Ludwig bây giờ?

Có lẽ tốt hơn là anh ta nên rút lui hoàn toàn khỏi cuộc chiến này.

Liều lĩnh, Ludwig có thể chết trong trận chiến tiếp theo nếu cứ để nguyên như vậy. Tôi đồng ý với lời của ông Mustrang rằng ở lại hậu phương, dù là thực tập sinh, tân binh hay bất cứ điều gì khác, chắc chắn sẽ là một nhiệm vụ có ý nghĩa.

Nhân vật chính ban đầu sẽ rời đi như thế này sao?

Tôi tiếp tục khám phá nơi đóng quân của Royal Class với bóng dáng cô đơn của Ludwig phía sau.

Ellen đã đi rồi, và Anna cũng chưa trở lại.

Tôi đã định gọi cho Kono Lint sớm, nhưng anh ấy cũng vắng mặt ở nơi đóng quân.

Vì thế.

Khi tôi lang thang đây đó, nhặt nhạnh những câu chuyện.

*Vỗ, vỗ!

Bằng cách nào đó, sau một thời gian trôi qua, anh thấy mình đang ngồi trên đùi của Adriana, giao phó cơ thể mình cho những ngón tay vuốt ve và cù vào cằm anh.

“Mi có muốn một ít không?”

-Meow

Khi anh nhận và ăn miếng thịt khô xé mỏng mà Adriana mời...

Chẳng lẽ bây giờ tôi chỉ là một con vật thôi sao...

Bằng cách nào đó, phần này của tôi đang dần bắt đầu cảm thấy thoải mái hơn...

Không, thật vô lý khi tôi còn sống mà dễ thương đến vậy.

Thành thật mà nói, tôi đã cứu ai đó hoặc thành lập một số loại đặc sản trong hình thức này? Tôi nhận được lời khen ngợi chỉ vì đã không chết, vì đã đi theo Lực lượng Đồng minh và chỉ quanh quẩn xung quanh.

Cuộc sống của những con vật phải thoải mái như thế nào?

Tất nhiên, với tiền đề là dễ thương.

Như thể mọi người ở vị trí này cũng làm như vậy, Adriana để tôi ngồi trên đùi cô ấy, vuốt ve tôi, nhưng cô ấy dường như cũng có nhiều mối quan tâm.

Vẻ mặt của cô ấy không được tươi sáng cho lắm.

Adriana ngồi trên một chiếc hộp gỗ được lắp đặt gần khu huấn luyện của đơn vị đồn trú thuộc Royal Class.

Bên cạnh chiếc hộp gỗ là chiếc búa lớn và chiếc khiên mà Adriana đã sử dụng cho đến nay, tựa vào nhau.

Adriana, người từng sử dụng kiếm, giờ đang sử dụng khiên và búa trên chiến trường này.

Siêu nhân có sức mạnh khác thường so với người thường nên trọng lượng của vũ khí không phải là vấn đề lớn.

Có khá nhiều người đã thay đổi vũ khí chính của họ thành búa, rìu, kiếm hai tay hoặc vũ khí hạng nặng khác, bao gồm cả đại kiếm, khi họ bắt đầu chiến đấu với quái vật, và Adriana là một trong số họ.

Cây búa mà Adriana sử dụng là vũ khí mà một người bình thường khó có thể nâng bằng cả hai tay, và thậm chí chỉ khi họ khỏe.

Adriana chiến đấu với nó bằng một tay.

Cô ấy chặn bằng khiên và nghiền nát bằng búa.

Ludwig có lẽ cũng có thể xử lý một vũ khí lớn như vậy bằng một tay.

Điều quan trọng không phải là liệu Ludwig có quen với phong cách chiến đấu đó hay không, mà là thái độ ảm đạm của anh ấy, khiến anh ấy có vẻ như có thể chết trong quá trình này.

Mọi người cố gắng khuyên can chàng trai sắp trở thành con thiêu thân lao vào lửa.

Dù sao đi nữa, Adriana đã luyện tập các kỹ năng chiến đấu của mình trong khu huấn luyện khi cô ấy tìm thấy tôi và quyết định nghỉ ngơi.

"Thật yên tĩnh..."

Adriana lẩm bẩm một mình, nhìn sân tập yên bình.

Có những người trong sân tập, nhưng nó không nhộn nhịp. Xét cho cùng, Royal Class không có nhiều thành viên ngay từ đầu.

"Adriana..."

"À, Redina."

Khi Adriana quay đầu về phía giọng nói phát ra từ bên cạnh, Redina đang đứng đó.

Redina ngồi xuống bên cạnh Adriana với vẻ mặt u ám, và lặng lẽ ôm eo Adriana.

Như thể đã quen với điều đó, Adriana dang rộng vòng tay và ôm lấy vai Redina.

Redina rúc vào vòng tay của Adriana.

"..."

"..."

Art de Gritis đã chết.

Cái chết của một người bạn cùng lớp đã gây sốc cho sinh viên năm ba cũng như sinh viên năm hai.

Không nói lời nào, cả hai lặng lẽ ôm nhau.

Họ biết rằng chỉ đơn thuần đưa ra chủ đề sẽ khó cho cả hai.

Redina lặng lẽ khóc trong vòng tay của Adriana, và Adriana, với đôi mắt đầm lệ, đã an ủi Redina trên vai.

Nước mắt sẽ dễ dàng trào ra bất cứ lúc nào.

Nó sẽ chỉ trở nên tồi tệ hơn từ đây.

"Tôi không biết phải làm gì..."

"Cậu đang nói về vụ Cayer à...?"

"...Vâng."

—Cayer.

—Và Redina.

Hôm qua, tôi thấy hai người họ có gì đó giống như cãi nhau.

Nhưng tình hình dường như đã thay đổi một chút so với những gì đã được quan sát.

Adriana dường như biết chuyện gì đang xảy ra.

"Nếu tôi biết điều đó..."

"...Cậu có xin lỗi không?"

"Tôi đã làm... nhưng tôi không biết. Có vẻ như cậu ấy thậm chí sẽ không lắng nghe tôi... Cậu ấy nói rằng bản thân làm điều này không phải vì lợi ích của tôi... chỉ nói vậy thôi..."

"Tính mạng của cậu ấy thật sự gặp nguy hiểm sao?"

Nghe bọn họ đối thoại, không khỏi hiểu ra sự tình.

Khi sạc Arc Crystal, Cayer thỉnh thoảng cố gắng sạc mana vượt quá giới hạn của mình. Điều này đã rút ngắn tuổi thọ của anh ấy.

Đó không phải là vấn đề trong thời gian bình thường, nhưng trong trận chiến, những tình huống khẩn cấp xảy ra thường xuyên. Dù biết mình đã cạn kiệt sức lực nhưng có những lúc Cayer nạp mana cho đến khi cạn kiệt.

Hơn nữa, có nhiều trường hợp thậm chí Redina còn thúc giục anh lao tới khi anh gục ngã.

Tuy nhiên, Redina không biết rằng điều đó đang rút ngắn tuổi thọ của Cayer, và Cayer đã không nói cho cô biết. Nếu cô ấy phát hiện ra, cô ấy sẽ lo lắng vô ích.

Thái độ của anh ấy là sẵn sàng hy sinh một chút tuổi thọ của mình nếu điều đó có nghĩa là có thể giúp đỡ những nơi cần đến Ma thuật vào lúc này.

Redina không còn ý định thúc giục hay cản nhàn Cayer nữa.

Nhưng ngay từ đầu Cayer đã không vắt kiệt sức mình vì lợi ích của Redina. Vì vậy, không có điểm nào trong những gì cô ấy phải nói.

Nếu Cayer chết, Arc Crystal sẽ trở nên vô dụng.

Sau đó, Redina sẽ không thể sử dụng Ma thuật một cách tự do như bây giờ.

Tất nhiên, không phải cô ấy khóc và dựa vào Adriana vì sợ trở nên vô dụng.

"Tôi không biết phải làm gì..."

Liệu hai người họ có thể xin lỗi và hòa giải?

Ngay cả khi họ hòa giải, liệu có thay đổi được gì không?

Vì Cayer không làm quá với Redina nên những lời xin lỗi và can ngăn của cô chẳng có ý nghĩa gì với anh ta. Vì vậy,

ngay cả khi họ hòa giải, Cayer sẽ tự đẩy mình khi cần thiết.

Anh ấy sẽ không chết ngay lập tức, vì vậy không sao cả.

Ngay cả khi anh ta tự đẩy mình một lúc, Cayer sẽ không chết ngay lập tức, và đó là sự thật.

Nhưng không ai biết "ngay lập tức" đó sẽ là khi nào.

Chiến tranh cướp đi sinh mạng.

Và nó tiếp tục nuốt chửng những người sống sót.

Redina, chán nản, quay lại sau khi nói chuyện với Adriana, người tập trung vào việc luyện tập một mình sau khi đặt tôi xuống khỏi lòng cô ấy.

Tôi rời sân tập và lang thang quanh khu vực đồn trú của Royal Class một lần nữa.

Có lẽ vì mùa đông, hoặc vì bầu không khí, nơi đóng quân vắng lặng và hoang vắng. Thời tiết không ấm như vậy, tốt hơn là nên nghỉ ngơi trong doanh trại ấm áp, và không cần phải ra ngoài trừ khi có nhiệm vụ.

Anna đã không trở lại, và Ellen cũng không có ở đó.

Thay vì chờ đợi vô tận Anna, người mà tôi không biết khi nào cô ấy sẽ trở lại, tôi nghĩ sẽ tốt hơn nếu đợi Kono Lint.

Bằng cách nào đó, tôi muốn tận dụng cơ hội của Kono Lint một lần nữa. Anh ta rất có thể sẽ xuất hiện ở nơi mà anh ta có khả năng đến nhất nếu quay trở lại nơi đóng quân.

—Lều ăn uống.

Vào giờ ăn trưa, mọi người không thể không kéo đến đây để ăn.

Cả Adriana, người đang tập luyện, và Ludwig đều tham gia cùng các sinh viên tập trung tại lều ăn vào giờ ăn trưa.

Và tôi cũng đợi Kono Lint xuất hiện giữa các sinh viên, vì lều ăn này gần như là địa điểm quen thuộc của tôi.

Tuy nhiên, có gì đó hơi lạ.

Bát sữa đặt trước mặt tôi vẫn nguyên như cũ.

Giả sử Anna và Ellen không có ở đây cũng không sao.

Kono Lint thậm chí còn không xuất hiện trong lều ăn. Giả sử rằng anh ta có một số nhiệm vụ khác và không thể đến.

Tôi đang quan sát các thành viên Class B quây quần quanh một chiếc bàn dài, dùng bữa.

B-3, Scarlett

B-10, Sesor Lanian

B-11, Ludwig

Chỉ có ba sinh viên Class B năm hai trong phòng ăn.

Chỉ có ba xuất hiện vào giờ ăn trưa.

Có hai người thương vong ở Class B.

B-4, Asher; B-9, Delphine Izzard.

Dettomolian được biết là đang ở Thủ đô Đế quốc.

Charlotte không thể có mặt ở đây.

Nhà ngoại cảm, B-9 Evia, thực tế sống trong đơn vị đồn trú.

Đó là lúc tôi nhận ra những gì tôi đã bỏ lỡ.

Vì tôi chỉ tìm kiếm Anna, tôi đã không nghĩ đến những người khác có thể mất tích.

Ngoại trừ những người không thể ở đây, còn có hai người nữa mà tôi đã không gặp trong vài ngày qua.

B-5, Christina

B-2, Louis Ancton

Giống như Anna, tôi không nhớ là đã từng gặp họ dù chỉ một lần.

Tôi đã quá tập trung vào Anna de Gerna đến nỗi không chú ý đến những người khác.

Hãy nói rằng Anna là một chuyện.

Nhưng còn hai người kia thì sao? Tại sao họ không ở đây?

“Ludwig, cậu sẽ làm gì?”

Khi tôi lắng nghe câu hỏi thận trọng của Lanian Sesor.

Cuối cùng tôi đã nhận ra những gì tôi đã được nhìn thấy.

Nếu Ludwig trở về hậu phương, anh ấy sẽ quay trở lại Thủ đô Đế quốc, vì vậy rõ ràng anh ấy sẽ ở đâu.

Anh ấy không nên trở lại Temple sao?

—Temple.

Tôi cần một chút thời gian để suy nghĩ.

Với sự cho phép, một số sinh viên sẽ có thể trở lại và ở lại Temple.

Tôi hoàn toàn quên mất những người lính đang nghỉ phép đã được trực tiếp nhìn thấy ở Thủ đô Đế quốc.

Tôi đã không nghĩ về một điều đơn giản như vậy.

Không có lý do gì để Hoàng gia tiến hành nghiên cứu bí mật trong một căn cứ có nhiều con mắt tò mò như Lực lượng Đồng minh.

Temple gần như trống rỗng bây giờ.

Nhưng nó đã từng là cái nôi của học viện và nghiên cứu, thậm chí là nơi đặt một trường đại học.

Các cơ sở sẽ là quá đủ.

Thay vào đó, sẽ cực kỳ rủi ro khi tiến hành nghiên cứu tại căn cứ của Lực lượng Đồng minh, vì vậy không có lý do gì để làm điều đó ở đây.

Đó là một vấn đề mà tôi cho rằng họ sẽ tự nhiên thực hiện các thí nghiệm liên quan đến Undead ở đây vì họ đã phát triển Titan tại chỗ do những trường hợp không thể tránh khỏi.

Nếu họ muốn tiến hành nghiên cứu bí mật và kín đáo, họ chỉ cần làm điều đó ở đền thờ thay vì ở đây.

Nếu Anna là một cộng tác viên nghiên cứu, cô ấy sẽ không ở đâu đó trong căn cứ này mà là ở Temple.

Tuy nhiên.

Khi tôi nghĩ về những người mất tích và suy đoán của mình, tâm trí tôi không thể không nghĩ về một hướng khác.

Điều gì sẽ xảy ra nếu họ không trở lại Temple chỉ để nghỉ đông mà vì mục đích nghiên cứu?

Hãy nói rằng đó là trường hợp của Anna.

Nhưng tại sao Louis Ancton và Christina?

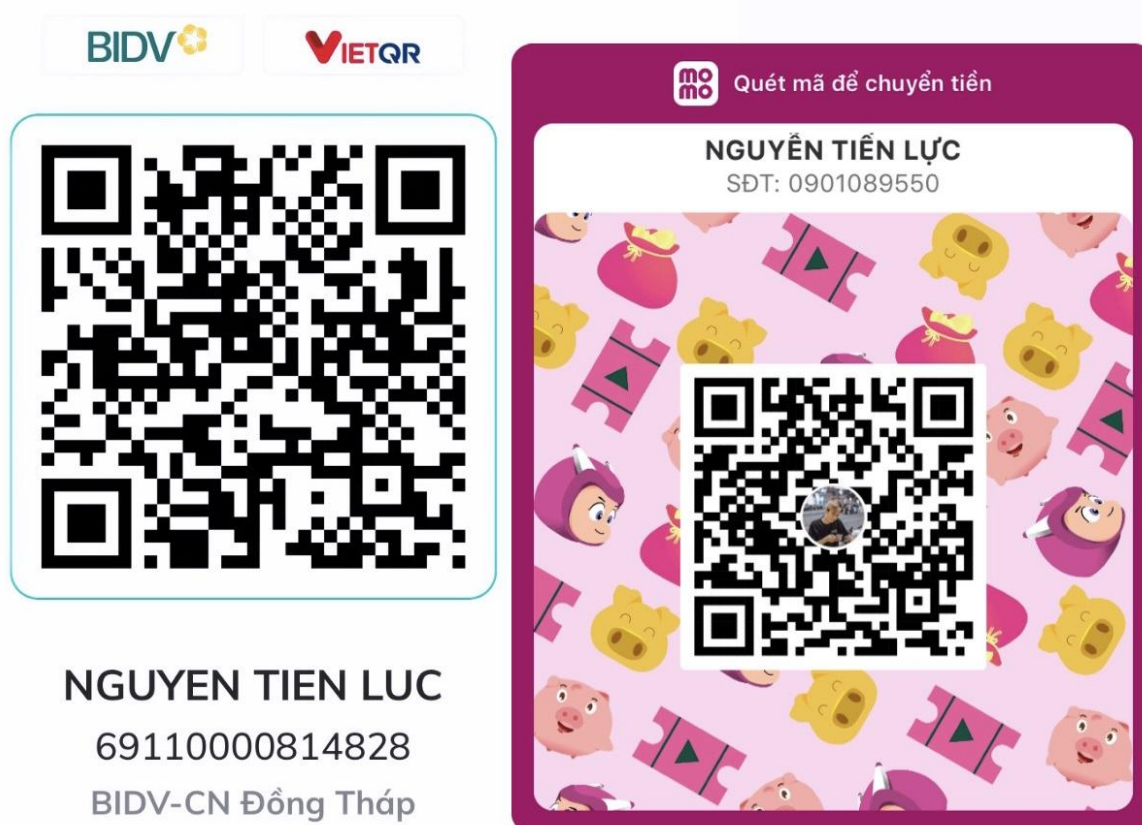
Không, ngay từ đầu...

Louis Ancton không phải là nhà nghiên cứu trong một dự án lớn như Titan. Mặc dù có đủ kỹ năng và kiến thức để hỗ trợ nghiên cứu đó, Louis Ancton đã không được đưa vào dự án của Adelia và Đại công tước.

Vậy anh ấy đã làm gì suốt thời gian qua?

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading